

295 голів, телиць парувального віку – 60 голів, телиць 2021 року – 68 голів, телиць 2022 року – 91 голова, бугаї – плідники різного віку – 10 голів.

Слід зазначити, що швидке позитивне формування стада відбулося за рахунок чистопородного розведення та цілеспрямованій селекційній роботі. В результаті такої роботи і такого напрямку випало із методики розведення тварин «у собі», тому що тварини першої генерації як правило відповідають вимогам стандарту.

Успішна праця зі створення тварин бажаного типу відбулася завдяки поєднанню господарської і наукової діяльності. Так, протягом усього періоду в господарстві проводились наукові експериментальні дослідження по вивченню продуктивних, адаптаційних, відтворних функцій, якості м'яса, пристосованості до даної технології тощо. Аналіз отриманих результатів впроваджувався як в селекційний так і технологічний процеси.

Отже, на сьогодні в господарстві сформований бажаний тип абердин-ангуської породи, який в повній мірі відповідає цільовому стандарту і в перспективі може бути задіяний як племінне ядро для подальшого розведення і збільшення поголів'я цієї породи та створення вітчизняної ангуської породи.

ВПЛИВ ЗМІН КЛІМАТУ НА ОКРЕМІ ЕЛЕМЕНТИ ТЕХНОЛОГІЇ М'ЯСНОГО СКОТАРСТВА

В.Г. Прудніков, Ю.І. Криворучко, А.І. Дидикіна

Державний біотехнологічний університет
prudnikov2648@gmail.com

Скотарство – провідна галузь світового і вітчизняного продуктивного тваринництва. Головне завдання якого є збільшення виробництва дешевої високоякісної білкової продукції тваринного походження для забезпечення населення необхідними продуктами харчування. Яловичина відноситься до одного із головних складових цього компоненту, виробництво якої, в Україні, відбувається за рахунок технологій прийнятих для молочного і м'ясного скотарства. Слід констатувати, що напрям, темпи та обсяг її виробництва, як за кількістю, так і по якості, не можуть задовольнити внутрішній ринок і бути конкурентоспроможними на зовнішньому.

Вектором позитивного рішення цієї проблеми повинен стати розвиток вітчизняного м'ясного скотарства, що доведено виробниками Європи та світу, підкреслюючи, що в Україні є для цього всі умови та підстави. Тому комплексна програма, державна підтримка і сучасні технології – запорука ефективності цієї галузі. Оптимістично дивлячись на вирішення поставлених завдань можна стверджувати, що не можна їх розглядати без врахування світової проблеми, яка є зараз досить нагальною, а саме без врахування глобальних змін клімату і його впливу на виробничі процеси.

Усе це змушує, як науковців, так і практиків більш глибоко дивитися у вирішення та розробку нових поставлених завдань, що є одним зі складових успіху в цьому напрямі.

Саме вищезазначені трактування зумовлюють науково-господарське значення та актуальність.

Метою роботи стало: аналіз і оцінка кліматичних змін та їх вплив на технологічні елементи м'ясного скотарства за умов цілорічного вигульного утримання без приміщень у східному регіоні України.

Дослідження проводили в ПП «Агро-Новоселівка 2009» Нововодолазького району Харківської області на тваринах абердин-ангуської м'ясної породи. При виконанні роботи були використанні данні власних експериментальних досліджень, первинного бухгалтерського і зоотехнічного обліків та матеріали Харківського регіонального центру з гідрометеорології.

В основу технології покладено безприв'язний спосіб утримання худоби, без цілорічного використання приміщень – у зимовий період (215 діб) на вигульних майданчиках, а влітку (150 діб) – на пасовищах. Система утримання – стійлово-пасовищна.

Прийнята технологія задіяна понад 20 років і має патент на корисну модель. Головною ціллю цієї розробки було об'ємно-планувальне рішення за реконструкції тваринницьких об'єктів, і в першу чергу силосховищ, колишнього тваринницького комплексу, метою якого передбачалося здешевлення витрат на будівництво. У цілому вона передбачала класичне ведення м'ясного скотарства. З однією особливістю, що для сходу України з помірно-континентальним кліматом (середня температура 6–8 °С взимку) вона не практикувалась і у виробничому процесі зовсім не задіяні приміщення.

Наразі на виробничі процеси та в нашому випадку також, наявний вплив факторів, який має світове значення – глобальні зміни клімату.

Аналіз результатів наших досліджень підтверджує негативний вплив цього явища, як на окремі елементи технології, так і на підприємство в цілому. У контексті даної технології головними компонуєчими є умови утримання та відтворення.

Технологією передбачено пасовищний період терміном 150 діб (травень-вересень). Виявлено, що вплив клімату за досліджуваній період негативно вплинув на елемент цієї технології. Затримувався початок пасовищного періоду із-за недостатнього травостою (15 см), вигорання трави на пасовищах – влітку загальне скорочення цього періоду. Усе це змушує вводити додаткові витрати й виробничі процеси (виробництво зеленої маси, заготівля сіна, силосу, сінажу тощо) та в цілому збільшує собівартість.

Стосовно відтворення, то фактор клімату має вплив на терміни запліднення, характер отелення, взаємовідносини «корова-теля» та інші.

Ці питання, на наш погляд, треба вивчати комплексно і визначати місце впливу кожного фактору, а саме: погодних умов, спадковості, стресу, типу нервової діяльності тощо.

Отже, поряд із загальноприйнятими питаннями ефективності виробничого процесу, важливим і позитивним рішенням стає вивчення впливу змін клімату і коригування його негативних наслідків.

ПРОБЛЕМИ МІКРОЕЛЕМЕНТНОГО ЖИВЛЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН

Т.В. Фаріонік

Вінницький національний аграрний університет
farionik19@gmail.com

Проблеми мікроелементного живлення сільськогосподарських тварин є досить серйозними та можуть впливати на здоров'я тварин, а також на якість продукції, що вони дають. Мікроелементи, такі як залізо, мідь, цинк, марганець, селен та йод, є необхідними для правильного функціонування організмів тварин. Недостатнє чи надмірне споживання цих елементів може призвести до проблем зі здоров'ям тварин, таких як анемія, некроз печінки, вади розвитку, імунодепресія та інші.

Однією з основних проблем є недостатнє мікроелементне живлення. Це може бути викликано недостатньою кількістю мікроелементів у кормі, або недостатньою доступністю мікроелементів для тварин. Наприклад, деякі мінерали можуть бути недостатньо доступними для тварин через низьку кислотність кормів.

Іншою проблемою є надмірне мікроелементне живлення, коли тварини отримують більше мікроелементів, ніж їм потрібно. Це може бути викликано надмірним додаванням мінералів у корм або через недостатньо ефективну регулювання кількості мінералів у кормі. Для того, щоб уникнути цих проблем, необхідно забезпечувати тваринам збалансоване